

imødese et Forslag fra den højtærede Landbrugsminister, der tog Sigte paa at gøre det lettere for Folk, som vilde tage dette Arbejde op — saavel som for andre, der ønsker at komme i Besiddelse af Jord — ved paa en praktisk og virksom Maade at yde Driftslaan til Landbruget. Dog skal jeg, under Hensyn til den højtærede Formands Henstilling, ikke komme nærmere ind paa dette, men slutte med endnu en Gang at henlede Regeringens saavel som Tingets Opmærksomhed paa det i høj Grad samfundsøkonomiske og samfundsnyttige i, at vi gør Alvor af at faa disse Spørgsmaal sat under Debat og faa Opgaverne løst paa en heldig Maade.

Johannes Petersen: Jeg kan slutte mig til en Del af de Udtalelser, som blev fremsat af den ærede sidste Taler, navnlig med Hensyn til Gaardslagtingen. Den Lov, vi fik vedtaget i Slutningen af forrige Samling, og som jo kun gælder indtil 1. April næste Aar, burde have en længere Varighed, idet en saadan Lov i høj Grad behøves. Selvfølgelig er jeg enig med det ærede Medlem i, at der bør foretages nogle Ændringer i den, saaledes at den usunde Spekulation i Landejendomme ikke kan fortsættes. Loven har jo, som den blev vedtaget, virket derhen, at Opkøberne af Ejendommene ikke kan slagte dem, saaledes som de har kunnet før, d. v. s. sælge Besætning og Avl og udstykke Jorden i Smaaparceller. Naturligvis er det lovligt, at de sælger. Byggegrunde bort, der er jo Trang til Opførelse af Bygninger, da der er Boligmangel i Landet. Men for Resten er det jo i Øjeblikket ganske umuligt for den enkelte, private Mand, da Bygningsmaterialerne er saa dyre, at opføre en Bygning til en saadan Pris, at det kan betale sig for ham at bebo den, og end mindre at opføre en Bygning til Udleje med de Priser, som raader for Øjeblikket. Jeg henstiller til den højtærede Landbrugsminister, at den omtalte Lov optages til Revision i saa god Tid, at der kan blive Lejlighed til Overvejelse af, hvilke Forbedringer der skal indføres i den for derved at søge at forhindre den uheldige Jordspekulation.

Samtidig vil jeg gerne minde om en anden Lov med samme Øjemed, nemlig angaaende Nedlægning af Husmandsbrug. Ogsaa herom blev der i Slutningen af sidste Samling vedtaget en Lov med kun et Aars Gyldighed. Ogsaa denne Lovs Varighed er det nødvendigt at forlænge, og man bør ikke nøjes med at lade den have et Aars Gyldighed endnu. I en Aarrække har baade

Gaardmænd og Herremænd opkøbt Husmandsbrug og lagt dem ind under deres Ejendomme. Derved bidrager de til, at der bliver færre og færre Husmandsbrug. Samfundet søger jo at oprette nye Husmandsbrug, men naar samtidig de gamle nedlægges, bliver dette en Modvirkning af det Formaal, som Samfundet har sat sig til Gavn for dem, som søger at faa Jord. Endnu i dette Aar har jeg ved at rejse omkring og efterse Husmandsbrug igen konstateret, at der fortsættes med Opkøb og Nedlæggelse af Husmandsbrug. Jeg vil gerne bede Landbrugsministeren om, at vi i god Tid faar ogsaa denne Lov forelagt til Fornylse og eventuelt til Revision, hvis det er nødvendigt.

Et Spørgsmaal, som ogsaa vedrører den højtærede Landbrugsminister, er, at forskellige Landinspektører klager over Forretningsgangen paa Matrikelkontoret. Udstykningssager vedrørende Ejendomme, som skal bebygges, bør fremmes hurtigere, end det sker nu, saaledes at de vedkommende kan faa deres Laaneforhold i Orden. Der ligger fra Juni Maaned f. Eks. i Husmandskreditforeningen og ogsaa i andre Kreditforeninger Laanesager, som venter paa Ekspedition fra Matrikelkontoret. Landinspektørerne klager stadig over, at de ikke kan faa Sagerne i Orden, fordi Ekspeditionen fra Matrikelkontoret med Hensyn til Bevilling af Udstykning ikke fremmes. Hvis der er for lidt Arbejdskraft paa Matrikelkontoret, maa der ansættes flere Personer, saaledes at de indenfor rimelig Tid kan faa Arbejdet fremmet og gennemført, saa at Skødeudstedelsen og Laaneforholdenes Ordning ikke skal være betinget af, til hvilken Tid Matrikelkontoret finder det belejligt at ordne disse Forhold. Det er ikke heldigt, at man skal vente paa en Udstykningssag 3—4 Maaneder.

Der foregaar enkelte underlige Ting paa Matrikelkontoret. Jeg har saaledes haft Lejlighed til at stifte Bekendtskab med en Udstykningssag for nogle Aar siden. To Mænd havde købt Parceller af en Ejendom. Ved en Sagførers Fejl blev de Lodder, som de to Mænd havde købt, fordelt paa den Maade, at den, der skulde have Parcel Nr. 1, fik tildelt Parcel Nr. 2; og paa den Maade ordnedes Sagen af Matrikelkontoret. Der blev saa senere søgt om at faa det ændret, saaledes at Udstykningen blev foretaget paa den Maade, at for den Mands Vedkommende, som havde Parcel Nr. 1, men som ikke havde solgt sin Ejendom, blev Udstykning foretaget, medens der for ham, som havde Parcel Nr. 2, og hvis Ejendom